

mentlig om værdier, der vedrører et flercifret milliardbeløb. Det er bemærkelsesværdigt og meget usædvanligt, at dette ikke begrundes nærmere i forslaget.

L 162 adskiller sig væsentligt fra den gældende NESA-lov ved, at den skal skabe et incitament for kommunernes salg af kommunal forsyningsvirksomhed, mens den gældende NESA-lov skulle hindre kommunernes salg - eller rette Gentofte Kommunes salg af kommunal forsyningsvirksomhed. NESA-lovens »forudsætning« om, at kommunerne frit kan disponere over salgsprovenu fra kommunal forsyningsvirksomhed, får afgørende betydning, når lovens formål vendes om. Loven udgør nu pludselig en hjemmel for kommunerne til at disponere over salgsprovenu ved salg af kommunal forsyningsvirksomhed, selv om der hermed brydes med et af de grundlæggende principper i dansk kommunalret om, at kommunal forsyningsvirksomhed skal hvile i sig selv.

Spørgsmålet om bruddet med den kommunalretlige grundsætning om, at kommunal forsyningsvirksomhed skal hvile i sig selv, er ikke omtalt, hverken i bemærkningerne til L 162 eller i de mange notater, som Økonomi- og Erhvervsministeren har udarbejdet i forbindelse med drøftelserne med de energipolitiske ordførere forud for lovforslagets fremsættelse. Det kan undre. For det første, fordi det er en helt afgørende forudsætning for L 162, at kommunerne kan disponere over et salgsprovenu, for ellers giver det ikke mening at lave en regel om modregning i bloktilskuddet. For det andet, fordi der foreligger en righoldig, administrativ praksis, som omtalt ovenfor, og spørgsmålet tillige har været behandlet i den juridiske litteratur.¹⁷⁾

L 162 og fortolkningsusikkerhed

Som nævnt hviler L 162 på den forudsætning, at kommunerne frit kan disponere over salgsprovenuet ved salg af kommunal forsyningsvirksomhed og således ikke er underlagt et hvile-i-sig-selv-princip i en salgssituation. Hvorvidt denne forudsætning er tilstrækkeligt klart udtalt i lovens tekst eller bemærkninger til at udgøre en

tilstrækkelig klar hjemmel til at prækludere et eventuelt hvile-i-sig-selv-princip skabt i administrativ praksis er usikkert.

Da der er tale om et indgreb i de til forsyningsvirksomhedens tilknyttede forbrugeres rettigheder, må der stilles et skærpet hjemmelskrav.

I L 162 indføres et nyt begreb »rådighedsbeløbet«. »Rådighedsbeløbet« betegner det beløb, som er til rådighed for kommunen i forbindelse med vederlag, uddelinger m.v. fra kommunal forsyningsvirksomhed. Rådighedsbeløbet udgør grundlaget for beregningen af reduktionen i bloktilskuddet. Hvorvidt der i anvendelsen af dette begreb ligger en reservation af, at visse beløb ikke er til rådighed for kommunen, for eksempel fordi beløbet som følge af hvile-i-sig-selv-princippet skal komme forbrugerne til gode, er ikke klart.¹⁸⁾ Efter lovforslagets bemærkninger synes brugen af begrebet »rådighedsbeløbet« alene at være af regnskabsteknisk karakter. Økonomi- og Erhvervsministeren har i forbindelse med en gennemgang af høringsvarene til L 162 imidlertid angivet, at »kun overførsler fra det takstfinansierede til det skattefinansierede område skal føre til reduktion i bloktilskuddene, og at reduktionen først skal ske, når overførslen faktisk finder sted«. ¹⁹⁾ Endvidere har ministeren ved besvarelse af spørgsmål 38 fra Energipolitisk Udvalg udtalt følgende: »En uddeling eller et vederlag må i lovforslagets forstand anses for at være »til rådighed« for en kommune eller en amtskommune fra det tidspunkt, hvor kommunen kan disponere over det pågældende beløb til andre formål end forsyningsformål; det vil sige fra det tidspunkt, hvor forsyningsområdets værdier er reduceret med det pågældende beløb, og det økonomiske råderum i relation til kommunens øvrige aktiviteter, herunder de skattefinansierede, er tilsvarende forbedret. Hvis eksempelvis en kommunal forsyningsvirksomhed sælger aktier i et datterselskab, vil vederlaget til forsyningen, således ikke være omfattet af registreringspligten i § 37, så længe vederlaget indgår i forsyningsvirksomhedens regnskab. Registreringspligten indtræder først, når vederlaget regnskabsmæssigt overføres til den øvrige del af

¹⁷⁾ Mogens Heide Jørgensen behandlede som den første emnet indgående i sin doktordisputats »Den kommunale interesse«, G.E.C. Gad, 1993, og emnet er tillige behandlet indgående af Birgitte Egelund Olsen »Hvile i sig selv princippet«, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1999, side 241 ff.

¹⁸⁾ Uklarhed har blandt andet givet anledning til spørgsmål fra advokat Lars Bundgaard herom til det Energipolitiske Udvalg.

¹⁹⁾ Bilag I til L 162 indeholder en gengivelse af samtlige høringssvar og økonomi- og erhvervsministerens kommentarer her til.